

och dagjenningsdagar än vi på jorden. Den nattliga stjärnhimmelens utseende är för dem alldeles detsamma som hos oss, med hänseende till stjernornas läge på himmelssfären.

Planeterna visa dem ej samma ordning i sina rörelser, som de visa oss. Måhända de äfven ej känna tillvaron af de aflägsnare planeterna från Saturnus till planetsystemets gränser. Deras ögon, mindre känsliga än våra, kunna sannolikt ej uppfånga ett så svagt ljus. Venus och Jorden visa dem några tecken till faser, såsom Mars oss. För öfrigt strålar Venus för dem med ett praktfullt sken, sex gånger starkare än det, hvarunder vi se henne under hennes vackraste perioder; men vi kunna ej derföre dela Huyghens' åsigt, hvilken betraktar henne såsom »skingrande nattens mörker på denna planet, hvilken ej såsom vi kan anlita månens bistånd».

Vi vilja ej heller med denne namnkunnige astronom undersöka, hvilka matematiska instrumenter Mercurii invånare begagna vid sina astronomiska observationer; om de betjena sig af träd eller papp, af zink eller koppar, ej heller om de begagna flintglas eller böhmiskt glas för att deraf konstruera sina tuber; vi skola ej heller diskutera de af några teoretici framkastade frågorna om tummens ställning på handen, om Choroideas förmåga af utvidgning, om färgen på deras hår och muskelstyrkan i deras hand; ännu mindre skola vi följa några fromma fäder i deras undersökningar om arfsyndens följder på denna brännande planet; vi tro helt anspråkslöst, att man skall finna det svårt att yttra något bestämdt öfver ett sådant ämne.

Sålunda förlagda i närheten af planetsystemets centrum och bestrålade af solens bländande sken, måste de astronomer på Mercurius, hvilka hafva den djerfheten att påstå det andra planeter kunna vara bebodda, blifva högst illa sedda af vissa filosofer på denna planet; och man lär ej på denna värld vara